

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm I. Firmiter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

LIBRI PRIMI
 DECRETALIVM
 GREGORII IX.
 P A P A E.
 TITVLVS I.
 DE SVMMA TRINITATE,
 ET FIDE CATHOLICA.

CAPITVLVM I.

Firmiter.

SVMARIVM.

1. Ecclesiastici Canones homines Christianos ad salutem anime, & vitam æternam consequendam dirigunt.
2. In causis, quibus anime salus vertitur, canones seruari debent in omni foro.
3. Fides orthodoxa est fundamentum nostræ iustificationis, & speranda glorificationis.

Ecclēsticos Canones ideo constitutos esse constat, vt eorum adminiculo homines Christiani salutem animæ consequantur, & ad vitam æternam ordinentur. Quare non incongruè dixit Glossa in reg. iuris 2. in 6. quod subiectum attributionis sciētiæ iuris canonici est homo dirigibilis non solum in bonum commune (seu politicum,

ad quod scientia iuris ciuilib per se ac directè ordinatur) sed etiam in Deū. Et iterum, vbi vertitur periculum anime, iudicandum esse secundum canones in omni foro. quod etiam tradidit Abbas Panormit. in c. sæpe n. 4. de restit. spoliatorum, & Canonistæ communiter in c. vlt. de præscriptionibus.

Cum itaque Fides orthodoxa fundamentum sit nostræ iustificationis, & sperandæ glorificationis, atque sine Fide impossibile sit placere Deo, ad Hebræos c. 11. v. 6. ideo ante omnia, ex generali Lateran. Concilio, habito anno Christi 1215. cap. 1. proponitur Fidei Catholicæ explicatio, prout ea à SS. Patribus in Nicæno, Constantinopolitano, Ephesino, & Chalcedonensi Oecumenicis Conciliis tradita, & hætenus retenta, atque contra hæreticos defensa fuit, de Deo rerum visibilibus & inuisibilibus Creatore, vno in substantia, & trino in personis, de Verbo Dei per Spiritum sanctum incarnato, ex Maria Virgine nato, mortuo, ad inferos descendente, ac resurgente, ad iudicium iterum venturo, & æternam seu gloriam, seu pœnam, pro

A ope-

operum meritis, reddituro. Additur porro doctrina de vna Ecclesia Catholica, Sacrificio Missæ, Sacramentis Baptismi, Eucharistiæ, ac Pœnitentiæ, demum de statu coniugii inter fideles nequaquam damnando. Videri potest c. 2. d. 23. vbi similis doctrina Catholicæ Fidei, quæ ab ordinandis Episcopis profitenda erat, proponitur, sumpta ex Ordine Romano, quem antiquissimum librum esse constat ex veterum Patrum allegatione, ac testimonio.

CAPITVLVM II.

Damnamus.

SUMMARIVM.

1. *Ioachimus, Monasterij Florentis Abbas, perperam negauit diuinam essentiam in tribus personis veram ac simplicissimam vnitatem.*
2. *Inter Creatorem & creaturam non similitudo perfecta, sed deficiens ac proportionalis cernitur.*
3. *Prelatus delinquendo non obest Capitulo, nisi id consenserit. Ex causa, interdum vnus alterius culpam luere debet.*
4. *Errans in fide hereticus non est, nisi pertinacia adiuncta sit.*

Sumptum est hoc c. ex suprâ allegato Lateran. Concilio cap. 2. in quo erroris ac temeritatis damnatur Ioachimus Monasterij Florentis Abbas, qui edito libello contra Petrum Lombardum Magistr. sententiarum, eum de hæresi & infamia accusauit, quia lib. 1. sentent. d. 5. scripserit, quod Pater, Filius & Spiritus sanctus sunt vna summa & increata essentia; Item, quod essentia diuina nõ generat, sed Deus Pater generans est, nec essentia diuina generatur, sed Filius Dei genitus est. Siquidem essentia diuina communis est tribus personis, siue, vna simplicissima essentia est Patris, Filij, & Spiritus sancti; distinctio autem duntaxat est in personalibus proprietatibus.

Hanc veram & simplicissimam vnitatem essentia Patris, Filij, & Spiritus sancti oppugnavit Abbas Ioachimus, exiltimans, vnitatem naturæ, quæ diuinis personis tribuitur, esse quasi collectiuam & similitudinariam; sicuti inter homines est vnus populus, vna Ecclesia. Ad quem errorem stabilendum allegauit S. Ioannis cap. 17. v. 11. vbi Christus pro fidelibus suis Patrem rogauit, *vt sint vnus, sicut & nos*. Non poterat videl. Ioachimus intelligere, quomodo personæ tres, addeoque discretæ, vna & indiuisa essentia diuina esse possent: quandoquidem vnus & plura, diuisum & indiuisum opposita sunt.

Ad verba ea Christi apud S. Ioannem respondet Lateran. Concilium, voculam *sicut* significare similitudinem non perfectam, sed aliqualis proportionis; vt, sicut Pater & Filius vnus sunt in essentia, ita fideles vnus sint in gratia & charitate: quemadmodum etiam Matth. cap. 5. v. vlt. discipulis suis dixit Christus: *Estote vos perfecti, sicuti & Pater vester caelestis perfectus est. Ac si diceret manifestius, subiungit Concilium, Estote perfecti perfectione gratia, sicuti Pater vester caelestis perfectus est perfectione natura, vtraque videlicet suo modo: quia inter Creatorem & creaturam non potest tanta similitudo notari, quin inter eos sit maior dissimilitudo notanda. Ad aliam obiectionem responderi debet, Diuinam essentiam, quæ in se vna & simplicissima est, virtualiter esse plura; quia cum tribus diuinis personis identificatur; ita, vt tres personæ sint vnus Deus, seu vna indiuisa substantia. Ex quo etiam intelligitur, quod traditur à S. Thoma Aquin. in 1. p. q. 28. a. 2. & in Concil. Florentino Sessione 28. Essentiam diuinam & relationem non realiter, aut ex natura rei, sed sola ratione distinguui.*

S. In nullo.

Notandum 1. Quod hic dicitur, Monasterio, cuius Abbas fuit Ioachimus, nihil idcirco derogandum esse; Quia illius Regulares, religiosæ disciplinæ retinentes, erroris, ac cri-